

AFYON İLİ İLKÖĞRETİM ÇAĞI ÇOCUKLARINDA BARSAK PARAZİTOZLARI GÖRÜLME SIKLIĞININ KOP-COLOR BOYAMA YÖNTEMİYLE BELİRLENMESİ**Mustafa ALTINDİŞ¹****ÖZET**

Bu çalışmada Afyon ili ilköğretim çağında çocuklarında parazitoz sıklığını ve dağılımını belirlemek amacıyla, yaşıları 8-12 (ortalama: 9.23 ± 1.2 yıl) arasında değişen 123 (% 39.7) kız, 187 (% 60.3) erkek toplam 310 öğrencinin dışkı örnekleri barsak parazitleri yönünden Kop-Color boyama yöntemi ile incelenmiştir. Barsak paraziti görülmeye sıklığı tüm çalışma grubumuzda %43.5 (135/310), kızlarda %36.6 (45/123), erkeklerde %42.8(80/187) olarak saptanmıştır. Parazitlerin sırasıyla yüzde dağılımları; *Entamoeba histolytica* % 17.7, *Giardia intestinalis* % 57.0, *Ascaris lumbricoides* %16.3, *Trichuris trichiura* %3.0, *Hymenolopis nana* %1.5, *Taenia saginata* %4.4'dür. *G.intestinalis* oranı diğer tüm barsak parazitlerinden istatistiksel olarak anlamlı oranda yüksek bulunmuştur ($p<0.05$).

Anahtar kelimeler: Barsak parazitleri, Kop-Color boyama

**EXAMINATION OF INTESTINAL PARASITES WITH KOP-COLOR STAINING
IN PRIMARY SCHOOL CHILDREN IN AFYON****SUMMARY**

In this study, 310 primary school students (123 females, 187 males) were examined for intestinal parasites. In female 36.6 %, in male 42.8 %, total 135 (43.5 %) students were found to be infected with intestinal parasites by Kop-Color staining. These are: 17.7% *E. histolytica*, 57.0% *G. intestinalis*, 16.3% *A. lumbricoides*, 3.0% *T. trichiura*, 1.5% *H. nana*, 4.4% *T. saginata*. The ratio of *G. intestinalis* infection was statistically significant higher than other parasitic infections ($p<0.05$).

Key words: Intestinal parasites, Kop-Color staining

GİRİŞ

Paraziter hastalıklar, az gelişmiş ve çevre sağlığı yetersiz ülkelerde önemli bir sağlık sorunudur. Yurdumuzda da iklim özellikleri, tarım ve hayvancılıkla uğraşın getirdiği sosyal yapı ve çevresel koşulların yetersizliği gibi olumsuz faktörler, paraziter hastalıkları temel sağlık sorunlarından birisi haline getirmiştir. Ülkemizde parazit prevalansı bölgelere göre farklılıklar göstermektedir (1).

Paraziter hastalıklar, toplumun bütün kesimlerini etkilemekle beraber büyümekte ve

gelişmekte olan çocukların daha çok etkilemektedir. Bir yıl boyunca bütün dünyada kaybedilen beş yaş altındaki çocukların yarısının ölüm sebebi paraziter hastalıklar ve bunlara bağlı dengesiz beslenmedir. Toplumdaki pediyatrik yaş grubu parazitoz sıklığını belirlemekte uygulama kolaylığı açısından, 0-7 ile 7-12 yaş grubu çocukların ayrı ayrı seçilmesi önerilmiştir (2-5). Bu çalışmada Afyon ili ilköğretim çağında çocukların parazitoz sıklığını ve dağılımını yeni bir boyama yöntemi olan Kop-Color ile belirlemeyi amaçladık.

¹Afyon Kocatepe Üniversitesi Uygulama Araştırma Hastanesi Mikrobiyoloji ABD, Afyon
Geliş tarihi :14.07.2000 Kabul ediliş tarihi: 20.11.2000
Yazışma adresi : Dumluşpınar Mahallesi Karagözoglu Sokak Alimoğlu Apt.No: 25, Afyon

GEREÇ ve YÖNTEM

Çalışmamızda, Ekim 1999-Ocak 2000 tarihlerinde, Afyon il merkezinde bulunan iki ayrı ilkokulun daha çok 3, 4, 5. sınıf öğrencilerinden örneklemeye yöntemi ile seçilen özellikle ishal, karin ağrısı, istahsızlık gibi parazitozu çağrıştıran yakınmaları olmayan, yaşıları 8-12 (ortalama: 9.23 ± 1.2 yıl) arası, 123 (%39.7) kız, 187 (%60.3) erkek toplam 310 bireyden dışkı örnekleri toplanarak Kop-Color boyama yöntemi ile barsak parazitleri araştırılmıştır. Örnekler öncelikle fiziksel olarak renk, koku, miktar, müküs gibi abnormal bulgular yönünden incelenmiş, daha sonra homojenize edilen örnektten $25\mu\text{l}$. alınarak $10\mu\text{l}$. Kop-Color (Fumouze Laboratories, France) ile lam üzerinde iyice karıştırılıp lamel kapatıldıktan sonra mavi filtreli ışık mikroskopunda protozoa kist ve vegetatif formları ile helmint yumurtalarının varlığı incelenmiştir.

BULGULAR

Barsak paraziti görülmeye sıklığı tüm çalışma grubumuzda %43.5 (135/310) olarak belirlenirken, pozitiflik oranı kızlarda %36.6 (45/123), erkeklerde %42.8 (80/187) olarak saptanmıştır. Belirlenen parazitlerin yaş gruplarına ve cinsiyete göre dağılımında ise istatistiksel anlamlılık saptanmamıştır ($p>0.05$). Parazit saptanın 135 olsunun dağılımları Tablo 1, de gösterilmiştir. *Giardia intestinalis* görülmeye oranı diğer tüm barsak parazitlerinden önemli ölçüde fazla bulunmuştur ($p<0.05$).

Tablo 1. Belirlenen parazitler ve oranları

Görülen parazitler	Sayı	%
<i>Entamoeba histolytica</i>	24	17.7
<i>Giardia intestinalis</i>	77	53.4
<i>Ascaris lumbricoides</i>	22	16.3
<i>Trichuris trichiura</i>	4	3.0
<i>Hymenolepis nana</i>	2	1.5
<i>Taenia saginata</i>	6	4.4
TOPLAM	135	100.0

TARTIŞMA

Parazitoz, her yaşı görülmekle birlikte okul çağındaki çocuklarda daha sıkıtır. Karın ağrısı,

akut ve kronik ishal, gelişme geriliği gibi yakınmalarda parazitoz araştırılması gereken enfeksiyonların başında gelmelidir.

Parazitoz, özellikle de kronik giardiazis olguları uzun dönemde gelişme ve zeka geriliğine neden olmaktadır. Sivas yöresinde rastgele seçilen toplam 629 ilköğretim okulu öğrencisinin boy ve kiloları ile parazitoz ve giardiazis varlığına göre değişimi karşılaştırmak üzere bir çalışma yapılmış, parazitli ve parazitsiz öğrenciler bir grup, giardia'lı, giardia ile beraber diğer parazitli ve giardia'sız olmak üzere diğer bir grup oluşturulmuş, bireylerde büyümeye ve sağlık düzeyleri ile ilgili antropometrik ölçütler yapılmış istatistiksel olarak değerlendirilmiştir (5). Giardialı kız öğrenci ve giardiasız kız öğrencilerin grubu arasında yaş, kilo ve boy değişimi bakımından anlamlı bir fark bulunduğu bildirilmiştir. Ayrıca giardialı erkek öğrencilerle, giardiasız erkek öğrenciler yaş ve boy değişimi açısından karşılaştırılmış ve yine anlamlı bir fark olduğu belirtilmiştir (5). Bu açıdan da parazitoz önemli bir sağlık sorunu olarak toplumun geleceğini tehdit etmektedir (6).

Barsak parazitlerinin görülmeye sıklığı bölgenin iklim özellikleri, çevre koşulları ve ekonomik durumu ile yakından ilgilidir. Örneğin, barsak parazit prevalansı Finlandiya'da %4-5, Cezayir'de %26 ve Brezilya'da %45.7 gibi oranlarda saptanmaktadır (7-9).

Ülkemizdeki bazı oranlar ise, Ankara ilkokul öğrencilerinde %17.8, Samsun ilkokul öğrencilerinde %29.3, Diyarbakır ilkokul öğrencilerinde % 45.5, Sivas Halk Eğitim Merkezi bayan kursiyerlerinde %34.5, Şanlıurfa'da ise erişkinlerde parazitoz %55.0, çocuklarda ise %87.5 olarak saptanmıştır (10-15). Alım ve ark.(16) Sivas çocuk yuvası 6-12 yaş grubunda % 59.5, Doğan (17) Eskişehir Çocuk yuvası 7-12 yaş arasında %42.5 parazit enfeksiyonu varlığını bildirmiştirlerdir.

Bizim çalışmamızda parazit görülmeye sıklığı %43.5 olarak saptanmıştır. Ancak bu yaş grubunda yaygın olarak bulunan *Enterobius vermicularis*, çalışma esnasında selofan bant yöntemi kullanılmadığından belirlenmemiştir. Buna rağmen sonuçlarımız yukarıdaki sayıları bazı illerin oranlarına göre belirgin yüksektir. Buna

neden olarak şehrin içme suyu, bazı bölgelerde kullanılan kuyu suyunun yeterli miktarda temiz olmaması, şehrin çevresindeki sebze bahçelerinde sulama olarak kontamine sulardan faydallanması ve çevre hijyeninin tam olarak sağlanamaması gösterilebilir.

Çalışmamızda çocukların hepsi sınıflardan örneklemeye yöntemi ile seçilmiş ve bunlara ishal, karın ağrısı, iştahsızlık gibi semptomların varlığı sorulmuş ve alınan yanıtlarla göre tamamı asemptomatik kabul edilmiştir. Buna rağmen çalışmamızda yüksek oranda *E.histolytica* saptanmıştır. Bunun nedenleri arasında bu çocukların asemptomatik kist taşıyıcısı olabileceği gibi yine bu öğrencilerin semptom sorgulaması sırasında şikayetlerini gizleyebileceği üzerinde durulmuştur. Asemptomatik kist taşıyıcılığında sıklıkla özgül olmayan ve tam tanımlanamayan gastrointestinal semptomlar gözlenebilir (18). Dünya nüfusunun %10'dan fazlasının *E.histolytica* ile infekte olduğu bildirilmekte, bu rakam gelişmekte olan ülkelerde %50'lilere varabilmektedir. Ülkemizde bugüne deðin yapılmış parazitolojik çalışmalar, amibiyaz insidensinin %0.5 ile %7.5 arasında değiştiðini, bu oranların sırası ile en fazla Urfâ'da (%7.3), Ankara'da (%7.2), Malatya'da (iki ayrı çalışmada %6.3 ve %8.3) ve Eskişehir'de (%4.8) saptanmış, bölgelere göre insidens Karadeniz'de %1-24, Marmara'da %0.5-12.2, Ege'de %0.7-5.3,

Akdeniz'de %1-10.3, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da %2-10 ve İç Anadolu'da %4-15 oranlarında bildirilmiştir (18). Çalışmamızda asemptomatik oldukları belirlenen ilköğretim çağında çocukların %17.7 oranında *E.histolytica* saptanmıştır. Çalışmamız bölgemizde sınırlı yað grubunda ve daha çok düşük sosyoekonomik seviyeli öğrencilerin kayıtlı olduğu iki okulda gerçekleştirilmiş olup, bu oranların daha geniş katılımlı ve farklı tanışal yöntemlerle araştırılarak desteklenmesi gerekmektedir.

Amip bulaþının durdurulması, sosyoekonomik sorunların ve insan alışkanlıklarının düzeltilmesine bağlıdır. Amibiyazdan korunmada, su ve besinlerin diþki ile kontaminasyonu engellenmelidir. Suyun düşük dozda klorlanması veya iyotlanması etkisizdir. Endemik alanlarda suyun kaynatılarak kullanılması yararlıdır. Korunmada hijyenin sağlanması ve özellikle besin sektöründe çalışan asemptomatik taşıyıcıların tedavisi önemlidir (18).

Dünya Sağlık Örgütü'nce de belirtildiği üzere paraziter hastalıkların azaltılması ancak yeterli miktarda temiz içme suyu sağlanması ve çevre koşullarının (atıklar, vb.) sîhhîleştirilmesi ile mümkünür (19). Dolayısı ile yönetimde paraziter hastalıklar ile mücadelede önceliklerin bu konularda yoğunlaştırılmasının yararlı olacağını düşünmektedir.

KAYNAKLAR

1. Arslan S. Parazitik Hastalıklar. Telatar H, Şimşek H, ed. Gastroenteroloji, Hekimler Yayın Birliği 1993: 387-394.
2. Unat EK. Toprak, diþki ve insan. İ Ü Tıp Fak Mec 1956; 19: 358-371.
3. Özcel MA, Mergen H, Özbilgin A, Ünek T, Özbel Y, Şehirali S. Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalında yatan 100 hastada barsak parazitlerinin dağılımı. T Parazitoloji Derg 1991; XV (3-4) : 54-57.
4. Engels D, Nahimana S, Gryseels B. Comparison of the direct fecal smear and two thick smear techniques for the diagnosis of intestinal parasitic infections. Transactions of Royal Society of Tropical Medicine and Hygiene. 1996; 90: 523-525.
5. Oðuzturk H, Çeliksöz A, Deðerli S, Özçelik S. Bağırsak parazitlerinin ilköğretim öğrencilerinin gelişimi üzerine etkisinin araştırılması. 9. KLİMİK Kongresi (3-8 Ekim 1999, Antalya) 1999:21.
6. Joklik WK, Willet HP, Amos DB, Wilfert CM. Zinsser Microbiology 19th Ed. Prentice Hall International Inc. USA, 1988:948.
7. Kyronseppa H. The occurrence of human intestinal parasites in Finland. Scan J Infect Dis 1993; 25: 671-673.
8. Backta E, Zenaidi N, Belkaid M, et al. Evaluation of intestinal parasites detected among Algerians in 1984-1988.

- Bull Soc Pathol Exotique 1990; 83: 510-516.
9. Ferreria CS, Ferreria MV, Nogueira MR. The prevalence of infection by parasites in urban slum in Sao Paulo, Brasil. J Trop Med Hyg 1994; 97: 121-127.
10. Balci MK, Aydoğdu S, Koç Ö ve ark. Sosyokültürel düzeyi farklı okullarda parazit sıklığı ve parazit tesbitinde kullanılan yöntemlerin değerlendirilmesi. Mikrobiyol Bult 1990; 24: 368-374.
11. Gürses N, Özkan Y, Pekşen Y ve ark. Sosyoekonomik ve çevre koşulları farklı ilkokul öğrencilerinde barsak parazitlerinin araştırılması. Mikrobiyol Bult 1991; 25: 57-62.
12. Suay A, Mete Ö, Elçi S. 0-7 ve 7-12 yaş grubu çocuklarda barsak parazitlerinin araştırılması. T Parazitol Derg 1995; 19 (3): 381-384.
13. Saygi G, Özçelik S, Poyraz Ö. A survey of intestinal parasites in students of adult educational center in Sivas, Turkey. J Egyptian Soc Parasitol 1989; 25: 303-310.
14. Nazlıgül Y, Dalmaz M, Özbilge H ve ark. Şanlıurfa ilinde erişkin yaş gruplarında barsak parazitlerinin görülme sıklığı. Mikrobiyol Bult 1995; 32: 267-268.
15. Unat E.K. Şanlıurfa'da dört ilkokuldaki öğrencilerin dışkılarının parazitolojik açıdan incelenmesi sonuçları. T Parazitol Derg 1989; XIII (3-4): 78-80.
16. Alim A, Ataş AD. Sivas çocuk yuvasında 6-12 yaş grubu çocuklarda bağırsak parazitlerinin dağılımı. 10. Ulusal Parazitoloji kongresi (8-12 Eylül 1997, Ankara) özet kitabı 1997:145.
17. Doğan N. Eskişehir yetişirme yurdunda Barsak parazitleri insidansı. 10. Ulusal Parazitoloji kongresi (8-12 Eylül 1997, Ankara) özet kitabı 1997:149.
18. Dündar IH, Saltoğlu N. Entamoeba histolytica. Serter D, Ertem E, Gökgengin D, eds. Başlıca bakteriyel, Paraziter ve Mikotik Enfeksiyon Hastalıkları. Nobel Tıp Kitabevleri İzmir 2000: 405-411.
19. Esrey SA, Potash JB, Robert SL et al. Effect of improved water supply and sanitation on ascariasis, diarrhoea, drancunculiasis, hookworm infection, schistosomiasis and trachoma. WHO.1991; 69: 609-621.